

ami alapvető bizonytalanságomnak is megfelel
mintegy a csontjaimba van írva
minden kincsem egy zsebkendőbe belefér
nekem csak a leírt betűk maradnak
megtapasztaltalak Istenem
örökké közeledben kívánok maradni
örökké útban akarok lenni feléd.

Gyórfy Ákos

Oostende, Snorlax

„Ahová estél, ott maradsz.
A mindenségből ezt az egyet,
ezt az egyetlen egy helyet,
de ezt azután megszerezted.”
[P. J.]

Az izomsorvadás a végtagok folyamatos gyengülésével jár.
Az izomszövetek zsírszövétté alakulnak.
A folyamat vége a legtöbbször az,
hogy miután a szívizmok és a bordaközi izmok is elzsírosodnak,
a szív vagy a tüdő egyszer csak leáll.

Zoli elektromos tolókocsival közlekedett már évek óta.
Az ujjait is alig tudta mozgatni.

A tengerpart Oostendénél egy körülbelül kétszáz méter széles
homoksáv.
A járóképes gyerekek valahogy lebotorkáltak a vízig,
Zoli viszont az elektromos kocsijával együtt
azonnal belesüppedt a homokba.

Pontosan tudta, hogy nemsokára meg fog halni,
hogy legfeljebb két vagy három éve van hátra.
Az iskolai szünidőket általában egy kanapén ülve töltötte,
egész nap tévét nézett vagy aludt,
mert a szülei nem tudták felvinni az elektromos kocsit
a panelház harmadik emeletére.
A nyári szünet két és fél hónapjában be volt zárva a lakásba,
miközben a testvérei az elektromos kocsijával
a ház előtti parkolóban száguldoztak.

Erős szél fúj,
a látóhatár peremén az angliai Dover fehér sziklái ragyogtak.

Kiszereztem Zoli kocsijából az akkumulátort.
Az akkumulátortól megszabadított kocsit
legalább már le tudtam tolni valahogy a partra.
Sokáig nézte a tengert szótlanul, közben a lábával paskolta a vizet.

Utoljára akkor láttam, amikor egy reggel kórházba
vitték. Az oxigénmaszk alól mosolygott
rám, tenyerében kedvenc játékguráját,
Snorlaxot szorongatta.

Halmai Tamás

Pilinszky elköszön

Megszokni helyek rezdüléseit,
saroktól sarokig az évszakok
szándékát kiismerni, figyelem
nélkül érteni bennszülöttek nyelvét,
mint széljárást a fa: e tudomány
csillapítja otthonná a helyet
s életté a halál enteriőrjét.

Megkésve venni észre: a tükör
falra nem simul, oly sanda a sík.
Magunk helyén a senkit látni benne;
szánk helyett hátországunk mosolyog,
bútorozott üresség. Amikor
a foncsort visszabillentjük magába,
végre szemünkbe néz az idegen szem.

Tudástól tudatosság menekít meg,
s hold gyógyfüvei. Igék, igenek.
A föld végül beissza életünket.
Nincs gyarló gyümölcs: ezt majd gyökerek
adják tudtul. Kertben a kő is kertész.
Mert emberszem utolsó olvasmánya
mindig a fény, a fedő fény mögötti.